

РЕШЕНИЕ

№ 5591

гр. София, 05.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3604** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. А. Т., срещу Заповед №Т-РД-27-1018/04.04.2022г., издадена от министъра на туризма, с която се отказва предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на дружеството по подадено от дружеството заявление № ВГ –[ЕИК]-2021-06-2164.

Жалбоподателят оспорва заповедта на министъра на туризма като незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Поддържа, че в резултат на незаконосъобразно проведена процедура по оценка, дружеството е определено за недопустимо. Оспорват се фактическите констатации в мотивната част на заповедта, като се твърди, че в базата данни на НСИ по партидата на дружеството стоят различни от декларираните във формуляра показатели. Представя заверени от НСИ преписи на Отчет за приходите и разходите и баланс на дружеството за 2019 и 2020г. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. П., поддържа жалбата и моли да бъде отменена оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – министърът на туризма, чрез процесуален представител изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. В съдебното заседание не се представлява. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, установи следното:

С формуляр за кандидатстване № BG –[ЕИК]-2021-01-06-2164, [фирма] е заявило искане за получаване на финансова подкрепа в размер на 241000 лв. по схема за предоставяне на държавна помощ схема BG -176789478-2021-06 „Предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки“. В заявлението е предоставена информация, че дружеството е създадено през 2008г. с код на икономическата дейност 79.12. Декларирало е данни за реализирания оборот през 2018г. без ДДС от дейност по допустимите кодове по схемата, както следва: за 2018г. – 47 000 лв.; за 2019г. – 1 205 000лв.; за 2020г. – 489 000 лв., както и че дружеството е със статут на малко предприятие за 2019г. и за 2020г. Със заявлението дружеството е дало съгласие НСИ да предостави следните данни от годишния отчет за дейността за 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г.: К. на икономическата дейност; счетоводен баланс; отчет за приходите и разходите, съдържащ и справка за приходите и разходите по видове икономически дейности; отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд.

Видно от приложения оценителен лист, на проектното предложение е била извършена оценка от оценител М. Ю. Р., според която кандидатът не отговаря на изискването по критериите за допустимост.

Председателят на оценителната комисия е депозирала доклад изх. № Т-93-00-623 от 21.03.2022г., с приложен към него списък на предложените за отхвърляне заявления, сред които това на жалбоподателя. Въз основа на доклада министърът на туризма издал оспорената Заповед № Т-РД-27-1018/04.04.2022г., с което се отхвърля подаденото от [фирма] заявление № BG –[ЕИК]-2021-06-2164.

Мотивите, с които на дружеството е отказана помощта, са следните: посочено е, че кандидатът не отговаря на критериите за допустимост по т.б, подт.б.3 от Указанията за кандидатстване и правилата за предоставяне на безвъзмездни средства по схема BG-176789478-2021-06 и на Критерий V.3, група V, V-ти етап от Критериите за оценка на административното съответствие – „Електронно заявление“ от Оценителен лист (Приложение1 към Указанията за кандидатстване), а именно: да е предприятие, на което разликата на стойността на реализирания оборот през 2019г. без ДДС минус сумарната стойност на реализирания оборот през 2020г- без ДДС и всички получени държавни помощи през 2020 и 2021г. да е равна или по-голяма от 500 лв.

За да направи такъв извод, административният орган е посочил, че във формуляра за кандидатстване кандидатът е декларирал реализиран оборот за 2019г. в размер на 1 205 000 лв. и за 2020г. – 489 000 лв., но след извършена служебна проверка в НСИ е установено, че кандидатът има реализиран оборот за 2019г. – 48 000 лв.и за 2020г. – 24 000 лв. Посочено е, че кандидатът има нетни приходи от продажби по код 15100 от приходната част на отчета за приходите и разходите за 2019г. в размер на 48 000 и за 2020г. – 24 000 лв. При декларирани от кандидата получени помощи за 2020г. в размер на 0 лв., а за 2021г.г. в размер на 48 818,77 лв., след извършеното изчисление съгласно чл.б, ал.1,т.3 от ПМС № 405/2021г. се получава стойност (-21 818,77 лв.), която е по-малка от посочения в същата разпоредба минимален праг от 500 лв. В тази връзка органът е направил заключение, че кандидатът попада сред недопустимите кандидати по процедурата поради несъответствие с изискванията на т.2.5(14) от Нотификация на ЕК на Държавна помощ S.A. 100885 – България, чл.б,ал.1,т.3 от ПМС

№ 405/2021г. и т.6, подт.6.3 от Указанията и Критерий V.3, група V, V-ти етап от Критериите за оценка на административното съответствие – „Електронно заявление“ от Оценителен лист (Приложение1 към Указанията за кандидатстване).

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт. По същество тя е основателна.

Съгласно чл.1 от ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 405 на МС от 25.11.2021 г. за определяне на условията, критериите, реда и размера на средствата по схема за предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки /ПМС № 405/2021г./, на предприятията от туристическия сектор, упражняващи дейност в един от следните кодове на ниво детайлност клас по Класификацията на икономическите дейности (К.-2008) на Националния статистически институт: за "Хотелиерство": 55.10, 55.20, 55.30, 55.90; за "Ресторантьорство": 56.10, 56.21, 56.29, 56.30; за "Туристическа агентска и операторска дейност; други дейности, свързани с пътувания и резервации": 79.11, 79.12, 79.90; за "Организиране на конгреси и търговски изложения": 82.30; за "Други дейности по хуманно здравеопазване": 86.90; за "Спортни и други дейности, свързани с развлечения и отдих": 93.19, 93.21, 93.29; за "Поддържане на добро физическо състояние": 96.04, се предоставят безвъзмездни средства в общ размер до 30 000 000 лв. за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки. Мярката представлява схема за държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства съгласно т. 3.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на епидемичен взрив от COVID-19 С (2020) и е със срок на действие до 30 юни 2022 г. / чл.2/. Съгласно чл.4 от Постановлението, министърът на туризма е администратор на държавната помощ.

С оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от ПМС № 405/2021г., според която министърът на туризма се произнася със заповед за одобряване или отказ от предоставяне на безвъзмездните средства, процесната заповед се явява издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила, съдържащи се в чл.7 и чл.8 от Постановлението, както и изискванията за форма на акта.

Спорът основно е относно материалната законосъобразност на акта и се свежда до това дали жалбоподателят отговаря на критерия за допустимост по т. 6, ал.1, т.3 от ПМС № 405/2021г.

Съгласно чл.6, ал.1 от ПМС № 405/2021г. допустими кандидати от туристическия сектор по мярката са: 1. предприятия от туристическия сектор, които осъществяват дейност (основна и/или допълнителна) в един от допустимите кодове по чл. 1; 2. предприятие, което има регистрация за осъществяване на съответната дейност (основна и/или допълнителна), когато за същата се изисква такава с нормативен акт, и попада в един от кодовете по чл. 1; 3. предприятия, на които разликата на стойността на реализирания оборот през 2019 г. без ДДС минус сумарната стойност на реализирания оборот през 2020 г. без ДДС и всички получени държавни помощи през 2020 и 2021 г. е равна или по-голяма от 500 лв.; 4. предприятия, които към 31 декември 2019 г. са средни или големи предприятия и към 31 декември 2019 г. не са в затруднено положение (по смисъла на Общия регламент за групово освобождаване -

чл. 2, т. 18 от Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията); 5. предприятия, които към 31 декември 2019 г. са микро- или малки предприятия и към 31 декември 2019 г. са били в затруднено положение, но не са обект на процедура по колективна несъстоятелност съгласно националното право и не са получили помощ за оздравяване или помощ за реструктуриране; 6. предприятия, които са регистрирани преди 1 януари 2019 г.; 7. предприятия, реализирали оборот над 500 лв. за 2018 г. без ДДС и над 500 лв. за 2019 г. без ДДС.

В §1, т.1 от ДР на ПМС № 405/2021г. се съдържа дефиниция на понятието реализиран оборот за целите на прилагане на схемата – това е сумарният оборот по съответния допустим по схемата КОД по К.-2008, участващ във формирането на оборота (нетни приходи от продажби), отразен в КОД 15100 от приходната част на отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР).

Разпоредбите от Постановлението, в това число относно изискванията за допустимост, са възпроизведени в издадените на основание §3 от Заключителните разпоредби на ПМС № 405/2021г. Указания за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по схемата, утвърдени със Заповед № Т-РД-16-29/28.01.2022г. на министъра на туризма.

Съгласно чл.11 от Постановлението, респективно т.12.3 от Указанията, предварителният контрол по схемата за държавна помощ се извършва от министъра на туризма, а източници на информацията за извършване на предварителния контрол са Националният туристически регистър, Националният статистически институт, Националната агенция за приходите, Столичната община и общината по регистрация на предприятието. При несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на информация, изброени по-горе, вторите се приемат за достоверни.

В случая административният орган е констатирал несъответствие между декларираните от кандидата данни за размера на реализирания оборот с резултатите от извършената служебна проверка в НСИ.

Във формуляра за кандидатстване жалбоподателят е декларирал, че има реализирани обороти от дейност по допустимите кодове по схемата за 2019г. в размер на 1 205 000 лв. и за 2020г. – 489 000 лв., а административният орган е установил други стойности, съответно за 2019г. – 48 000 лв. и за 2020г. – 24 000 лв. Твърдението на административния орган обаче, че в НСИ се съдържат други, различни от декларираните от кандидата данни относно реализираните обороти не е подкрепено с никакви доказателства. Административният орган е приел, че данните за нетните приходи от продажби за двете години са верни, т.е. че наличните данни в НСИ са именно такива, каквито е посочил оценителят в оценителния лист, но всъщност няма никакви обективни следи, че това действително е така. Както в хода на административното производство, така и по настоящото дело не са представени извадки или справки от НСИ, от които да е видно какви са стойностите, отразени в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието за 2019г. и 2020г. По същество е налице едно декларативно изявление на оценителя, че е извършена справка в НСИ, при която са установени вписаните в оценителния лист данни за стойностите на реализираните обороти. Доколкото обаче липсват доказателства какви са данните в НСИ, съдът приема, че фактическите констатации, въз основа на които административният орган е формирал изводите си, не са доказани. Нещо повече, те се опровергават от представените от жалбоподателя доказателства – заверени от НСИ преписи на Отчет за приходите и разходите и Баланс

на дружеството за 2019 и 2020г., в които данните в КОД 15100 от приходната част на отчета за приходите и разходите на предприятието са идентични с тези, които са декларирани във формуляра за кандидатстване – за 2019г. – 1 205 000 лв., за 2020г. – 489 000 лв.

Действително, нормативната уредба /ПМС № 405/2021г./ е установила способите за доказване на релевантните за допустимостта на кандидата факти, а именно – с декларация на лицето и чрез служебна проверка на данни от НСИ. Предвидила е и че при несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на информация, изброени по-горе, вторите се приемат за достоверни. В случая обаче не може да се приеме за установено, че има противоречие между декларираните от кандидата данни и източника на информация НСИ, тъй като административният орган не доказва, че резултатите от извършената служебна проверка в НСИ сочат именно такива данни, каквито е отразил оценителят в оценителния лист.

Тъй като не се доказва верността на направените от административния орган фактически констатации, не може да се направи заключение и дали правилно е приложен материалния закон, съответно дали е законосъобразен извода, че дружеството е недопустим кандидат по критерия на чл.6, ал.1,т.3 от ПМС № 405/2022г. Оспорената Заповед № Т-РД-27-125/05.04.2021г. се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да се върне за ново произнасяне по подаденото заявление за безвъзмездна финансова помощ по правилата на ПМС № 405/2021г., при което да бъде извършена нова преценка на допустимостта на кандидата след надлежна проверка в НСИ, резултатите от която да бъдат обективирани и удостоверени по несъмнен начин.

При този изход на спора следва да се уважи искането на жалбоподателя да му бъдат присъдени сторените по делото разноски. Тъй като не са представени доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение, на жалбоподателя следва да бъдат възстановена само платената държавна такса по делото.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Заповед № Т-РД-27-1018/04.04.2022г., издадена от министъра на туризма, с която се отказва предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по подаденото от дружеството предложение вх. № BG-176789478-2021-06-2164.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в мотивната част указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: